

Adrienne Pásztor

PRINCINO ŜEKA DIZABETI

Triakta, originala, esperantlingva teatraĵo

Scenoj:	Ie, iam en Mez-Afriko, en du landoj.
Roloj:	
Reĝo <u>AFOLABI LATIFOU</u>	50-jara reganto
Princino ŜEKA <u>DIZABETI</u>	filino de reĝo AFOLABI LATIFOU, ĉirkaŭ 20 jarojn aĝa
<u>MESSAN JABULAMI</u>	junulo, ministro de reĝo AFOLABI LATIFOU
TRI FILOJ de la reĝo	inter 20-30 jaroj
TRIBESTRO	amiko de reĝo AFOLABI LATIFOU
VENTRO-DANCISTINO	de la tribestro
KORPOGARDISTOJ	de reĝo AFOLABI LATIFOU kaj de la tribestro
PLENDANTINO	
RABISTO	
KURIERO	
RADE	Delegito de reĝo JOMO BANGA
SOLDATOJ, SERVISTOJ	de reĝo AFOLABI kaj de reĝo JOMO - diversaĝaj
Reĝo <u>JOMO BANGA</u>	pli ol 50-jara reganto
Reĝedzino MALIKA <u>ADEBOLA</u>	samaĝa edzino de reĝo JOMO BANGA
Du LUKTANTOJ	
PETANTO-PAŜTISTO	
ARMEOESTRO	
Princo <u>MESSAN JABULAMI</u>	Filo de reĝo <u>JOMO BANGA</u> , ministro de reĝo <u>AFOLABI LATIFOU</u>
Kortega KURACISTO	

En la tri aktoj: aliaj aldonos la vestaĵojn kaj la ĉambroprovizojn.

La nomojn de la rolantoj oni eldiru laŭ la esperanta prononco.

La unua sceno de la unua akta agado okazas en la rezidejo de iu TRIBESTRO; amiko kaj fidelulo de reĝo AFOLABI LATIFOU kaj en la reĝa kortego de reĝo ALOFABI LATIFOU.

Apud malalta tableto sur kusenoj sidas la TRIBESTRO kaj kontraŭ li reĝo ALOFABI LATIFOU. Malantaŭ ili staras tri soldatoj de la tribestro. Proksime al ili staras la ministro de reĝo ALOFABI LATIFOU, kaj atentis la ludon. La ŝakludantoj ĝuste estas finantaj la ludon.

Reĝo AFOLABI Kara mia amiko, pli frue vi estis pli lerta! Nun mi gajnis. Pri kio vi pensadis dum la ludo, pro kio vi perdis la nunan ludpartion?

TRIBESTRO Ho, mia amiko, majesta sinjoro mi pensadis pri la disrompiĝinta kuprominejo, kiun plensukcese mi sukcesis renovigi, solvante dume ankaŭ la aferon de la mortintaj ministoj. Iliaj familianoj laboros poste anstataŭ ili, ĉar en la tuta lando en tiu regiono vivas plej malriĉe la popolo.

Reĝo AFOLABI Jes, mi scias, ke ili malsategas, oftaj estas inter ili perfortaj agadoj. Ni devas laborigi ilin. Se ili estos okupataj per pena laboro kaj estos pagataj, ili ne havos eblecon fari pekajn agojn.

TRIBESTRO Al la disvastigo de la labordevontigo mi bezonos pli da mono.

Reĝo AFOLABI Disdonu, kion mi alportis nun, poste mi sendos plian.

TRIBESTRO Nun Vi amuziĝu iom ankaŭ alimaniere antaŭ ol vi foriros.

/La tribestro aplaŭdas, je kio envenas dancistino. Ŝi klinas sin al ili, poste ekdancas. Ŝi dancas dum tri minutoj. Poste ŝi lasas la dancadon, profunde klinas sin antaŭ la reĝo kaj la tribestro. Ĉi lasta staras apud reĝo AFOLABI. Poste ŝi foriras. La reĝo ekstaras, brakumas la tribestron kaj diras: /

Reĝo AFOLABI Kara mia fidela amiko, mi dankas vin pro via gastigado. Tre bonea estis ripozi ĉi tie post mia peniga landvojaĝo.

Mi devas diri nun al vi adiaŭon, atendas min la aliaj landaj aferoj, kiujn mi devas ankoraŭ aranĝi. Ĝis revido!

TRIBESTRO Havu Vi sukceson en via ĉiu agado, multfeliĉon al Vi!

/Ili ĉirkaŭbrakas unu la alian, batetas dorson unu de la alia. Poste MESSAN, kaj la TRIBESTRO klinas sin unu al alia, la tribestro same agas al reĝo AFOLABI. La ministro kaj la reĝo foriras kune kun siaj korpogardistoj. /

Dua sceno:

/Ni povas vidi la kortegan rezidejon de reĝo AFOLABI, kiam la reĝo kaj la ministro alvenas. En la elegante mebligita kaj ornamita reĝkorteĝa ĉambrego de aŭdencioj videblas meze inter aliaj du dorsapogilaj seĝoj. Sub la seĝoj tapiŝo, antaŭ la seĝoj kuŝas kusenoj, sur kiujn la sidantoj metas siajn piedojn. Nun neniuj sidas. Iom flanke de la seĝo, staras eta tablo kun du pladoj. Sur unu estas botelo kun refreŝigaj trinkaĵoj kaj glasoj. La dua plado plenplenas per bananoj, oranĝoj kaj daktiloj. Proksime al la enirejo de la ĉambrego staras princino DIZABETI, filino de reĝo AFOLABI. Ŝi interparolas kun siaj tri fratoj, kiuj estas tribestroj de la lando. Ambaŭflanke de la enirejo staras korpogardistoj de la reĝo, armitaj per lanco kaj ponardo, de ilia talio pendas glavo. La reĝo braklevante salutas./

Reĝo AFOLABI Belan tagon, ĉeestantoj! Kaj aparte al vi mia trezoro, mia karega filino! Kio okazis dum mia foresto? Mi rapidis, kiel povis, ĉar dumvoje mi aŭdis pri la sendito de la najbara reĝo JOMO BANGA, proksimiĝanta al nia kortego. Ĉu li alvenis jam?

Princino DIZABETI: Ankaŭ mi salutas vin, mia majesta reĝpatro. La sendito ankoraŭ ne alvenis. Mi antaŭtimas lin, laŭkutime tiu reĝo ne lasas nin vivi trankvile.

Reĝo AFOLABI Do, ni ekvidos. Ĝis lia alveno ni tenos aŭdiencon! Venu la unua petanto!

/Envenas virino, malantaŭ ŝi viro, vestitaj tre malriĉe. Riverencante ili salutas la reganton./

PLENDANTINO Tiu ĉi homo rabadas miajn kapojn. Mi nun kaptis lin kaj portis ĉi tien. Punu lin, majesta reĝsinjoro!

Reĝo AFOLABI Ĉu vi vere rabis kapojn de tiu ĉi virino? La veron diru!

RABISTO Jes, sed mi devis fari tiel, por ne malsatmorti.

Reĝo AFOLABI Bone vi faris la pravdiron. Mi ne tranĉigos vian manon pro via fiago, mi nur sklavigos vin. Ekde nun vi iĝos sklavo de ĉi tiu virino. Mi ne aŭdu pli plendojn pri vi, ĉar tiam vi estos skurĝbatata!

/ Reĝo AFOLABI mansignas, foriru ili. Ili klinadas sin antaŭ la reĝo, poste foriras. La reganto nun sidiĝas, poste turnas sin al siaj filoj kaj diras: /

Reĝo AFOLABI Fortmane mi devas puni la disvastiĝantajn senbridajn damaĝadojn!

SERVISTO */Li enpaŝas kaj anoncas, poste foriras/*

SERVISTO Kuriero alvenis!

KURIERO

Majesta reĝo! Venu Vi kiel eble la plej baldaŭ, al la konstruata akvoretar-provizejo de akvoj de la montarego Kilimanĝaro! En la akvotuboj jam bone fluas la akvo al la dezertaj putoj. Sed al la kanalaj fiŝbredadoj bezonatas novaj laboristoj!

Reĝo AFOLABI

Morgaŭ ni ekvojaĝos. Iru manĝi en mian kuirejon kaj ripozu ĝis tiam!

SERVISTO

/Li enpaŝas kaj anoncas, poste foriras/

SERVISTO

Majestuloj, alvenis delegito de reĝo JOMO BANGA.

/Enpaŝas la delegitokaj kliniĝas antaŭ la surtrone sidantoj, poste tuj ekparolas./

Delegito RADE

Feliĉon, reĝaj moŝtoj! Mi estas Rade, delegito de reĝo JOMO BANGA. Mia reĝo petas por edzinigi vian filinon ekamitan de li. Mia sinjoro scias pri malsatado de via popolo. Li mesaĝas per mi: se vi ankaŭ ĉi-foje nek nun donos vian filinon al li, via popolo ne plu malsategos en la estonto, sed manĝos neniam plu! Mia reĝo perforte akiros la principinon por si mem, se vi ne atentos je lia voĉo. Kion vi respondas?

Princino DIZABETI

Temas pri mia vivo, do mi respondas al via reĝo. Mi havas jam amanton, kiu indos esti mia edzo! Krome, mi estas la estonta reĝino de mia popolo, do nek mia patro, nek mia popolo povas lasi min foriri de ĉi tie. Reiru, delegito kaj portu mian respondon!

/La delegito, la servisto eksteren iras. La tri reĝidoj, la reĝo, la ministro kaj la

princino restas kune, por konsiladi la situacion kaj farendajojn./

Reĝo AFOLABI

Mi kolektos homojn el la grandaj setlejoj de mia teritorio. Mi postlasos ĉie gardistaron por gardi la valorojn, poste mi kondukos la aron da setlejanoj al la konstruata akvoretar-provizejo. Tie la homoj povos defendi sin en la proksimaj montarega ĝangalo kaj grotoj malantaŭ la akvofaloj de Kilimanĝaro.

UNU el la TRI FILOJ

Ni organizos la defendon sur niaj propraj tribaj teritorioj, kaj poste kunarmee helpas defendi vian rezidejon.

Ministro MESSAN

Permesite de Vi reĝa moŝto, laŭ la pli fruaj planoj mi akiros nutraĵon eksterlande por la malsatantoj, poste poste perarmee mi haltigos reĝon JOMO BANGA. Nun estas la ĝusta hor', por iri for. Sed dume kiu gardos la principinon?

Princino DIZABETI Korpogardistoj gardos min, kaj spiritoj de miaj prapatroj. Mi organizos la lokan defendon de niaj korteganoj! Sed, se la najbara reĝo volas forrabigi min, li certe ne murdigos min. Ĝis kiam mi vivas, vivos ankaŭ mia popolo! Nun iru vi ĉiuj, kaj gardu vin la Dioj, kaj spiritoj de niaj gloraj antaŭuloj!

/La ĉeestantoj karesas unu la alian kaj foriras el la ĉambro, nur la ministro kaj la princino restas tie. Messan brakumas princinon DIZABETI kaj susure diras:

Ministro MESSAN Ho, mia belega Suno, kiu enbrilegas mian tutan tagon! Kia ĝojiga sento estas vidi vin! Ni staras antaŭ malfacila tempo. Longe ni ne vidos unu la alian pro la plenumindaj taskoj! Ne edziniĝu vi kun JOMO BANGA! Atendu min, mi trovos kaj liberigos vin, se reveninte vi estus jam ĉe JOMO BANGA!

/Antaŭ foriro de MESSAN ili karesadas kaj kisas unu la alian. Poste la reĝidino sidiĝas sur la tronseĝon, kaj komencas manĝi daktilon. Per ĉi tiu agado finiĝas la unua akto de la teatraĵo. En la dek-minuta paŭzo malantaŭ la kurteno la organizantoj povas ordigi la scenejon, kaj dume povas eliri la malnovaj, kaj enveni la novaj rolantoj./

- 2a akto -

Sceno de la dua akto okazas: *en la pompa reĝkortega ĉambrego de reĝo JOMO BANGA. Li kaj sia edzino sidas sur tronseĝoj, soldatoj staras malantaŭ ili. En la lukse ornamita reĝpalaca ĉambro apud la reĝparo staras du servistoj, kiuj ventumas ilin. Ili kun soldatoj kaj kun ilia estro rigardas la lertecon de la antaŭ ili luktantoj. Dume servisto aperas, kaj anoncas alvenon de delegito de reĝo JOMO BANGA. La luktantoj foriras./*

SERVISTO Delegito kaj unu petanto petas por priaŭdenci.

Reĝo JOMO Venu unue la petanto!

/La servisto eliras, enpaŝas la petanto, genuiĝas antaŭ la reĝo kaj petege alvokas lin:/

PETANTO Majesta reĝo, degnu helpi min kaj mian familion! Pro malsekiĝo de nia putro en la dezerto, ni forlasis nian hejmon. De tiam leonoj, ŝakaloj pelas nin. Majesta sinjoro, permesu la lokiĝon por ni proksime al via putro, ja ni ne povas jam kieniri!...

Reĝo JOMO Haltu, mi konas vin! Ĉu ne vi estas mia kapropaŝtisto? Kial vi forlasis mian gregon?

PAŜTISTO Pro la sekeco ne nur la putroj senakviĝis, sed ankaŭ savana fajro detruis. La kuregantaj sovaĝbestoj kun si portis kaj vian kaproregon kaj vian ĉevalaron. La ĉevaloj revenis, la kaproj ne. Ni serĉis, sed ne trovis ilin.

/La reĝo levas sin el sia sido, kaj tre kolere alkrias la paŝtiston:/

Reĝo JOMO Kial vi ne komencis per la anonco pri tio? Servistoj! Li lasis mortigi mian kapraron! Dudekkvin skurĝbatojn al li, poste elĵetu lin de ĉi-tie! Ho! Terure! Ho, la fripono peti kuraĝis de mi! Ho, miaj trezoraĵoj, ho, kiom mi perdis!

PAŜTISTO Indulgu min, reĝa grandsinjoro, mi volis rakonti ĉion al vi...

/La soldatoj forportas iome tirante la por indulgo petegantan paŝtiston. La reĝo levas sian manon al sia brustomezo, kvazaŭ io premus sian koron. Envenas la delegito, kiu riverencante salutas la reĝon./

DELEGITO Brilegu sur vin la Suno, Vi, la plej majesta inter reĝoj de Afriko! Bedaŭrinde rifuzis vin mem la princino! Ŝi aludis je sia fianĉo. En tiu lando multloke mi vidis tute senhomajn urbojn, pri kies kaŭzo kaj loĝantoj vane mi demandadis. Mi proponas nun kurataki la landon. Facile ni povos porti la principinon ĉi-tien!

Reĝo JOMO He, ne vi diru al mi; kion fari! Bone, iru for! Mi ne petis vian konsilon!

/Reĝo JOMO mansignas, ke la delegito foriru, poste li alparolas la armeoestron./

Reĝo JOMO Ataku! Iru kun via armeo tra la rivero ĉe la „Krokodila-vadejo”! Tiu estas proksima kaj la plej mallonga vojo! Rapidu! Murdu ĉiujn dumvoje! Nur la princino restu viva! Konkeru la najbaran regnon, ĉar mia lando jam malvastas, ja miaj subuloj longe vivas, kaj ĉiutage naskiĝas novaj.

ARMEOESTRO Reĝo de reĝoj, pardonu min, ĉu vere tra tiu vadejo? La krokodiloj manĝos miajn homojn!

Reĝo JOMO Iru tuj la armeo, sekvu mian ordonon, la atingo de nia celo urĝigas nin!

/La armeoestro kune kun la servistoj, restas nur reĝo JOMO kaj li alparolas sian unuan edzinon:/

Reĝo JOMO Komprenu min, mi tre bezonas ŝin kaj la naskolandon de la princino. La kaŭzoj estas; la bezonata lando iĝos vera Abundio, mem la „Kanaan-o” por la nialandanoj. Vi ne povas jam naski novajn gefilojn pro malsano. Krome nia filo restadas en alia lando, ne helpas min en la regado, li ne staras je mia dispono. La duan edzinon mi destinas por naski mian veran posteulon! Mi amas ŝin, ŝi ne amas min ankoraŭ, sed ekamos min. Se vi volas resti mia unua edzino, instruu ŝin, por esti mia bona edzino!

/La servisto dume enpaŝas kaj anoncas:/

SERVISTO Sinjora moŝto, oni jam portas la princinon!

/Enpaŝas la armeoestro kun alia soldato, inter ili venas princino ŜEKA DIZABETI./

ARMEOESTRO Reĝo mia! Jen la reĝidino, kiu gajnis nian rekonon. Ŝi ekzercis batalistajn artifikojn amazonlertece. Sed sciu, ŝi estas ne nur bonega batalanto, sed ankaŭ vera reĝa damo! Sed finfine ni sukcesis kapti, senarmiligi ŝin kaj porti ĉi tien.

/Reĝo JOMO iras antaŭ la princinon, braklevante salutas kaj volas kisi ŝin, sed la princino flankentiriĝas de li. Dume ankaŭ ŝi diras salutvortojn, sed ĉefe al la reĝo parolas:/

Princino DIZABETI Saluton ĉeestantoj! Ho, reĝo! Ci monstro! Vi ne meritas vidon de la sunlumo pro la verŝita sango de mia popolo! Kaj ĝuste vi diras, ke vi amas min? Ĉu vi ne timas mian amanton, kiu terure venĝos mian forrabon? Mi iĝos reĝino de mia popolo, mi neniam estos via!

/La reĝo ekridegas je tiu parolo kaj ridante diras./

Reĝo JOMO Notu bone, kolerulino: virino ne, nur viro estas destinita por la trono. Nur viroj estas destinitaj por la regado! Virinaj taskoj estas por esti bonaj en la lito kaj naski multajn belajn infanojn! Ĉar la infanoj estas la plej grandaj trezoroj de la homoj! Via karulo ne estas komparebla al mi! Nur mi konvenas al vi!

/La reĝedzino foje rigardas sur la reĝon, foje sur la princinon, poste ŝi paŝas al DIZABETI kaj alparolas ŝin./

La unua edzino ADEBOLA Mia nomo estas majestino MALIKA ADEBOLA, mi estas la unua edzino de reĝo JOMO BANGA, kiu staras antaŭ vi. Kara princino, mia edzo toleras ĉi parolon de neniuj! Pripensu bone, kion vi diras al li! Ne perdu vian bonesperon! Ŝajne vi perdis nun viajn plej belajn sonĝojn, sed ne forgesu: ofte ĝuste sur la ruinoj burĝoniĝas la plej belaj floroj! Nun estu vi kara al li, kaj dancu ĝis lia dormemiĝo, ja morgaŭ vi estiĝos unu paro!

/Princino DIZABETI pensadas iom, poste ekdancas malrapide kaj mallaŭte kantante. Ŝi eklarmas, ŝiaj larmoj perle subfaladas de ŝia vizaĝo, ŝi lante-lulante dancas kiel la ventblovita kano. La gereĝedzoj kortuŝite atentigas ŝin. Poste neatendite la reĝo ekstaras, alpaŝas al la princino, ektuŝas ŝian mentonon kaj korvarme diras:/

REĜO JOMO Mi ne diras, ne ploru, ĉar vi belegas ankaŭ koleregante, kaj plore plorante. Vi similas al fajroruĝa floro de oazo, en kies kaliko tremas larmo de la maten-krepuska ĉielo. Mi aŭdis, kiam mia avo prepariĝis al sia nupto, sia fianĉino same ekploris. Mia avo

konsolis ŝin per lia dancado. Nun ankaŭ mi agos same, por vidi sekiĝi viajn larmojn.

/Ankaŭ li komencas danci, ĉiam proksimiĝante al la princino. Li malrapide movas sin, ŝajne li dancis jam antaŭlonge. Tamen poste lia dancritmo rapidiĝas, sed post kelkminutoj li tute haltas. Laŭaspekte li apenaŭ povas enspiri la aeron, pro tio malrapide li diras levante kaj metante sian manon sur la brustomezon:!

Reĝo JOMO Mi fartas malbone, mi volas kuŝi, ripozi. Ĝis morgaŭ!

/La geedza paro volas foriri kune, sed kiam la reĝo permane signas adiaŭon al la princino, hazarde, neatendite li kolapsas, falas surteron. La edzino kriegas:!

Majesta sinjorino ADEBOLA Servistoj, kuracisto, ĉi tien! Nia reĝo malbonfartas!

/La princino klinas sin suben al la reĝo, kaj timeme demandas:!

Princino DIZABETI Kiel mi agu, por helpi vin?

/Servistoj kaj la kuracisto enkuras la ĉambregon. La servistoj scivoleme, la kuracisto pro fakscivolo kliniĝas super la surtere kuŝantan reĝon. La kuracisto esploras la kuŝanton, kaj poste konstatas la morton.!

KURACISTO Ho, kia dolorego! Lia senpara majestulo JOMO BANGA mortis!

Iu SERVISTO Lin mortigis certe tiu fieraĉa ulino! Ŝi sorĉis la reĝon per sia ĉarmo!

KURACISTO Ne, reĝo JOMO BANGA mem kaŭzis sian morton, ĉar mortigis sin per la por si mem kaŭzita tro multe da ekscito. Li estis kormalsana, sed malakceptis la fakton, li nur volis vivi kiel junulo.

Reĝvidvino ADEBOLA Per la mort-anonco iru heroldo antaŭ mian filon! Laŭ nia hereda ordo mia filo sekvos reĝon JOMO BANGA sur la trono. Li prijuĝos pri afero de la princino! Servistoj, tuj lavu kaj vestigu la reĝon en siadignan ornamvestaĵon, poste kuŝigu lin sur katafalkon, por diri adiaŭon al li! Morgaŭ frumatene ni entombigos lin laŭ niaj kutimoj. Ĝis alveno de via estonta sinjoro, servistoj, soldatoj tenu vin bone al la princino kaj lasu ŝin ripozi.

/La servistoj kaj soldatoj forportas la reĝon, kaj forkondukas la princinon. La vidvino vigile memoras pri la mortinto. Per tiu ago finiĝas la dua akto. Dum la sekva dekkvin minuta paŭzo malantaŭ la kurteno la rolantoj de la dua akto foriras, la triaaktaj envenas.!

- Tria akto -

Sceno de la tria akto: sama estas, kiel ĉe la dua akto.

En la kortega ĉambrego ambaŭflanke de la enirpordo korpogardistaj soldatoj staras. En la ĉambrego trovas sin ankaŭ la du tronseĝoj, sur unu sidas la reĝvidvino ADEBOLA. En la proksimeco de la korpogardistoj, flanke staras princino DIZABETI, kiam enpaŝas princo MESSAN; reĝido, posteulo de la mortinta reĝo JOMO.

Reĝvidvino Adebola ekstaras, kaj antaŭiras sian enpaŝantan filon, kiun akompanas liaj korpogardistoj./

Reĝpatrino ADEBOLA Estu bonvenata, mia karega filo MESSAN JABULAMI!

/Aŭdante la nomon de la atendita alvenanto, la princino surrigardas lin, kaj surpriziĝas, ĉar ekkonas sian amaton, de kies ŝultroj leopard-ledo pendas./

Princo MESSAN Salutoj al mia amata patrino, kaj same al ĉiu ĉeestanto!

Reĝpatrino ADEBOLA Ho, la mort- evento okazis tute neatendite. Laŭ la kuracisto koro de via majesta patro ne toleris la antaŭnuptajn streĉitecojn. Sed laŭ la opinio de la servistoj kaj soldatoj la juna fianĉino kaŭzis la morton per sia fascino, ĉarmo. Tio ne povas esti vera! Laŭ, mi la princino senpekas.

Princo MESSAN Jes, kara mia patrino! Mian majestan patron vere ne la fianĉino murdis. Mi sciis pri la malbona koro de mia patro. Sed vane mi volis konvinki lin pri akcepto de malplinerviga vivmaniero, li ne obeis min. Jes, bone vi aŭdis: mi servis la alilandan reĝon, por atingi lian honoran decidon, ke mi edzinigu lian filinon. Feliĉe la princino kaj mi enamiĝis.

ARMEOESTRO Ho, Vi brava, justa princo! Soldatoj kaj elituloj de nia lando, Vin elektas sia reĝo, ĉar Vi estas ne nur heroa batalanto; la plej bonega inter la bonegaj, sed Vi estos certe ankaŭ saĝa reganto de nia lando!

/La armeoestro, soldatoj, servistoj surgenuiĝas sur unu sia genuo, brakojn etendas al MESSAN JABULAMI, tiel ili submetiĝas antaŭ li./

Reĝo MESSAN JABULAMI Ankaŭ pro la hereda ordo mi estas via reĝo. Mi dankas vian fidon, fidelan submetiĝon. Ekstaru! Kaj nun venu antaŭ min Vi; majesta princino! Mi deklaras Vin senpeka! Sciu ankaŭ Vi, ke mi plenumis mian entreprenitan taskon, mian honordevon. Fine mi konfederaciigis kun la najbaraj popoloj tiacele, ke la militatakita popolo havu apogantojn por sukcesa kontraŭstaro. Pro haltigo de la armeoj de mia patro, feliĉe ne okazis amasbuĉo; genocido. Nu, princino ĉu vi volas esti mia edzino?

Princino DIZABETI Jes, mi volas!

Reĝo MESSAN Bone! Morgaŭ ni geedziĝos! Soldatoj! Lasu enveni la najbaran reĝon AFOLABI LATIFOU kun siaj filoj!

/Kun la tri filoj kaj la tribestro alvenas la patro de princino DIZABETI. Unue la patro salutas la ĉeestantojn, poste alparolas la Tribestro./

Reĝo AFOLABI Ankaŭ nome de miaj filoj; mialandaj tribestroj, mi salutas vin majesta MESSAN JABULAMI, vian karan patrinon MALIKA ADEBOLA kaj mian filinon. Mi ĝojas esti ĉi tie. Benu vin la Dioj!

TRIBESTRO Mi salutas Vin, ankaŭ nome de la nialandaj triboj! Ni, kvar tribestroj pridecidis, ke akceptas Vin ŜEKA DIZABETI kiel nian reĝinon, ja Via patro transdonos la potencon al Vi. Iĝu Vi reĝino de tero de niaj prapatroj!

/La tribestroj surgenuiĝante montras sian submetiĝon antaŭ sia akceptata reĝino./

Reĝo MESSAN Mi proponas, unuiĝu la du landoj, reĝino ŜEKA DIZABETI regadu kune kun mi!

Reĝino DIZABETI Mi akceptas fidojn de mia popolo, kaj de mia fianĉo, kaj konsentas koncerne la unuigon de ambaŭ landoj. Ekstaru!

/Ŝi mansignas al la genuantoj. Ili stariĝas./

Reĝo MESSAN Dum nia komuna regado en nia unuiĝinta lando regos: JUSTECO, PACO kaj LABORO! La popolo vivos pace, ĉar la vivo progresi povos nur en pacaj kaj justaj interrilatoj, kiam la homoj konstruas por si mem la bonan nuntempon kaj la pli bonan estonton!

LA ARMEOESTRO, SERVISTOJ, kaj la SOLDATOJ / *kune:/*

Vivu la novaj gregantoj! Vivu ili longe, ĝoje, harmonie ankaŭ je bono de sia popolo!

/Ĉiuj aktoroj venu kaj klinu sin antaŭ la publiko./

- Fino -